

266

3. 10. 11

4149

CAROLI MAGNI AGRELLII

A P P E N D I C U L A

POSTERIOR

A D

**SUPPLEMENTA SUA SYNTAXEOS
SYRIACAE.**

GRYPHISVALDIAE

SUMTU ERNESTI MAURITII

MDCCCXXXVIII.

GAROLI MAGNY AGRELLI

APPENDICULA

POSTERIOR

SUPPLEMENTA SUA SYNTAXOS

SYNTAXOS

CHRISTIANIA

IN VITAE MORTIS

MDCCLXXIII

Appendicula posterior

ad Supplementa Syntaxeos Syriacae,

quae prodierunt Gryphisvald, anno 1834.

Suppl. p. 29. n. I. litt. B.

Fini hujus momenti seu litterae adde:

In primis participium, quod, nisi nominascit, vix unquam suffixa recipit, accusativum pronominis suffixi ope praefixi *Lomad* regit, sive participialiter sive loco verbi finiti ponatur, e. g.

ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ corroborans eum, ἐπισχύων αὐτόν, Luc. 22:

43. ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ tentans (πειράζων) eum Joh. 6: 6. c.

8: 6, 7. — ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ qui recipit vos, me recipit. Matth. 10: 40. c. 5: 44. Luc. 10: 16. ܠܘܡܐܕ

ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ ego me occido Barh. p. 234 lin. 6. Joh. 20: 21.

ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ occidimus te, Barh. p. 520 lin. 9. 1 Thess.

3: 12. Cras ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ videbis eum, Ass. T. I p. 43 col.

1 lin. 5 a fine. ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ videbitis eum ib. p. 49 col. 1

lin. antep. Joh. 7: 28. ܠܘܡܐܕ ܕܥܘܡܐ appellabant eum, Barh. p. 125 lin. 13. p. 333 lin. 10. p. 481 lin. 15, 16.

Suppl. p. 120. not. f.

Fini hujus notae adde: Rarissime adjectivum, substantivi epitheton, ponitur in statu constructo, genitivi exprimendi causa,

e. g. **צַדְיָרְיָא זִיכָּרָא מְנַבָּא** *vicus quartus vicorum urbis*, Barh. p. 538 lin. 10. Plerumque genitivus subsequens adjectivum, substantivo postpositum, per *Dolath* exprimitur.

Suppl. p. 123. n. IX.

Exemplis adde: **לִיטָא** *hujus vanus est* **כְּלִימְיָא** *cultus (ejus)*, Gr. simpliciter *τοῦτον*, Jac. 1: 26.

Suppl. p. 126. §. 58. n. I. litt. A.

Additamentum, quod legitur in Appendicula I. p. 33, plenius planiusque elaboratum sic habebit: **זִבְרָא** *mons Taboris* ^{a)} Barh. p. 535 lin. 6. **צִיִּיִן** *mons Sinai* ^{b)}, Act. 7: 30. Gal. 4: 24. **זִבְרָא מְסַחַרְזִיר** *montes Schaharzur* ^{c)}, Bahrh. p. 602 lin. 11. **זִבְרָא מְסַחַרְזִיר** *montes Cardoi* ^{d)}, Ass. T. II. p. 113 col. 1 lin. 4. Barh. p. 208 lin. ult. p. 540 lin. 6.

a) Per *Dolath*: **זִבְרָא** *mons Libani*, Ass. T. I. p. 501 Not. col. 2

lin. 1. Barh. p. 281 lin. antep. — Vera appositio: **זִבְרָא אֲמֹנָא** *mons Ammon*, Kirsch Chrest. Syr. p. 194 lin. 5. Huc etiam referrem, tamquam appositionem, **זִבְרָא מְסַחַרְזִיר** *mons Tachtuchutanus*

Barh. p. 241 lin. 4 a fine, nisi legendum esset **זִבְרָא אֲמֹנָא** *mons, qui inter Tebet et Chutan*, sicut vere legitur in Ass. T. III. P. II. p. 487 lin. 9 a fine.

b) Per *Dolath*: **צִיִּיִן** *mons Sinai* Act. 7: 38. *Mons Sionis* Hebr. 12: 22. Apoc. 14: 1.

c) Per *Dolath*: **זִבְרָא מְסַחַרְזִיר** *mons Schaharzur* Barh. p. 602 lin. 15.

d) *Idem* sunt ac montes Ararat, ubi arca Noachi condecorat, Ass. T. III. P. I. p. 214 Not. col. 2 lin. antep. sq.

١٤٥٠ *montes Hemdan*, Barh. p. 599 lin. 5. ١٤٥١
 ١٤٥٢ *montes Mazenderan*, Barh. p. 607 lin. paenult. sq.
 ١٤٥٣ *castellum Mansuri* ^{e)}, Barh. p. 500 lin. 12. 15.
 p. 523 lin. 6.

Suppl. p. 132. §. 60. n. I.

Exemplo praefixi *Lomad* ante nominativum positi ^{f)} adde:
 ١٤٥٤ *proclamatus est post Chalipham et filium ejus*: ١٤٥٥
 ١٤٥٦ *Sangarus, deinde Masudus, tum*
Davudes Barh. p. 311 lin. 6, 7. — Ex Syr. Vers. Joh. 12: 8.
 2 Joh. vs. 9. Apoc. 8: 6. c. 9: 11. c. 16: 2. cernitur, haec
 constructionem tum praecipue (licet raro) occurrere, cum ١٤٥٧
 ١٤٥٨ *est ei*, ponitur pro Graeco *ἐξείν*.

Suppl. p. 133. §. 60.

Post num. II. addenda est nova sectio, numero III. signanda:

III° Accusativus quidam absolutus rarius apud Syros occurrit, e. g. ١٤٥٩ (quod attinet ad) *has tres orationes fidelium* ١٤٦٠ *fecerunt primam ex iis* h. e. ex his tribus orationibus fecerunt primam; Ass. T. I p. 481 col. I lin. 13, 14. ١٤٦١ (quod attinet ad) *Judaeos*

e) Per Dolath: ١٤٦٢ *castellum Mansuri* (Ass. castrum *Mansur*) Ass. T. I, p. 63 col. 1 lin. antep. sq. Barh. p. 383 lin. 1, p. 494 lin. 15. — Vera appositio: ١٤٦٣ *castellum Ranzad* Barh. p. 452 lin. 2.

f) Hebr. in Geson, Lehrgeb. p. 681. Anmerk. Storr Obs., ad anal. et syntax. Hebr., p. 289.

aves eorum abscidit h. e. aures Judaeorum resecurit, Barh. p. 57 lin. 11. אָרְיָא מְרַבְרַבִּים multos, eruit oculos eorum h. e. multorum oculos eruit, ib. p. 386 lin. 6. אַרְיָא
Muchium filium Veblaki amputarunt אַרְיָא caput ejus h. e. Caput Muchii amputarunt, ib. p. 541 lin. 11. ³).

Suppl. p. 136.

Nova sectio, post num. III. inserenda:

IV° Comparativus etiam per verbum, qualitatem indicans, exprimitur, e. g. אַרְיָא מְרַבְרַבִּים auctus fuit numerus sacerdotum אַרְיָא מְרַבְרַבִּים prae (magis quam) laicorum ^h), Ass. T. I. p. 218. col. 1 lin. 24, 25. אַרְיָא מְרַבְרַבִּים populus prae populo magnus erit, h. e. unus populus erit potentior et celebrior altero ⁱ), Barh. p. 13 lin. 1. Tanto אַרְיָא מְרַבְרַבִּים praestantior est quam angeli Hebr. 1: 4. Qua in re אַרְיָא מְרַבְרַבִּים inferiores fuistis ecclesiis aliis, 2 Cor. 12: 3.

Suppl. p. 140. n. VII. litt. B.

Exemplo *Superlativi*, per constructionem nominis cum alius nominis genitivo singulari expressi, adde: אַרְיָא מְרַבְרַבִּים אַרְיָא מְרַבְרַבִּים filius minimus castrorum magnorum, Barh. p. 486 lin.

-
- g) Exemplorum, quae habet Hoffm. in Gr. Syr. p. 310. n. 2, pleraque aliter, quam per accusativum absolutum, ex mea quidem sententia, explicanda sunt.
- h) Verbis tenus: prae illo (numero) laicorum. Vid. Suppl. p. 124 n. XI.
- i) Verbum אַרְיָא מְרַבְרַבִּים interdum notat crevit potentia Barh. p. 447 lin. 13. magnus fuit celebritate ib. p. 534 lin. pennit.

5 a fine. *Expugnarunt Barbari Romam*, صَبِيحًا دُولَاث
 دُولَاث urbem maximam Italiae, ib. p. 85 lin. 7. *Nomen*
urbis دُولَاث maximae illius climatis (regionis) Gorganiah est,
 ib. p. 473 lin. ult.

Suppl. p. 179. not. 1. et Appendicul. I. p. 38.

Haec nota evidentior erit, si novum Membri I. momentum, littera D signandum, constituat, atque in Suppl. p. 179. post litteram C collocetur. Hoc vero momentum exactius retractatum sic habebit:

D) Fit aliquando, per incuriam, ut videtur, scriptoris aut librarii, ut nomen *annus* in statu emphatico (دُولَاث) ponatur, quamvis *Dolath*, quod sequenti numerali cardinali, ordinaliter intelligendo, praefigeretur (litt. C)^k), omissum sit, e. g. دُولَاث
 دُولَاث anno decimo quinto^l), Barh. p. 35 l. 13. دُولَاث
 دُولَاث anno 607^m), ib. p. 454 lin. 1. دُولَاث anno
 1114ⁿ) ib. p. 136 lin. ult. دُولَاث دُولَاث cum

k) Literam C in Suppl. p. 179, qua praevium *anni* nomen ponitur in statu emphatico (دُولَاث), quando praefixum *Dolath* sequenti numerali cardinali, ordinaliter intelligendo, praepositur, duobus datat Appendicula I. p. 38 exemplis, quibus adde Barh. p. 543 lin. 7, 8. p. 545 lin. penult. p. 575 lin. 13.

l) Rectius, ubi *Dolath* ante numerale deest, effertur per statum constructum: دُولَاث anno decimo quinto, Barh. p. 46 lin. 5, 6. p. 35 lin. 6.

m) Rectius: دُولَاث anno 606, Barh. p. 452 lin. 9. Sic anno 605, ib. p. 452 lin. 3. anno 608 et 609 et 610, ib. p. 455 lin. 5, 6.

n) Rectius: دُولَاث anno 1115, Barh. p. 138 lin. 11, 12.

iniret annus 1569 ^o) ib. p. 523 lin. 5 a fine. *Mense Februario* $\text{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}$ *ejusdem anni 838 ^v)*, Ass. T. I. p. 414. col. 1 lin. 7, 8. Barh. p. 565 lin. 10. $\text{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}$ *ejusdem anni 1593 ^q)*, Barh. p. 566 lin. 8.

Suppl. p. 179. §. 82. Memb. 1.

Novum momentum, littera E notandum:

E) Nomen *anni* interdum omittitur. Sic ergo

α) Singulare *annus* (سَنَةٌ), si nuperrime antecessit, haud raro ante numerale omittitur ¹⁾, e. g. سَنَةٌ ١١٧٦ *anno 1176 Graecorum, qui est (annus) 245 Arabum ^s)*, Barh. p. 166 lin. 7, 8. p. 356 lin. 7. سَنَةٌ ٥٦٤ *eodem anno, qui est (annus) 564 Arabum ^t)* ib. p. 359 lin. 5 a fine. p. 364 lin. ult.

o) Rectius: سَنَةٌ ١٥٩٤ *cum iniret annus 1594*, Ass. T. II. p. 258 col. 2 lin. antep. Barh. p. 413 lin. 4. p. 421 lin. 1. p. 552 lin. ult.

p) Rectius: سَنَةٌ ١٥٤٨ *ejusdem anni 1548*, Barh. p. 497 lin. 7. p. 556 lin. 11.

q) Rectius: سَنَةٌ ١٥٩٣ *ejusdem anni 1593*, ut legitur in Ass. T. III. P. II. p. 111 lin. 11.

r) Longe tamen saepius bis ponitur.

) Bis ponitur: سَنَةٌ ١٤٦٠ *anno 1460 Graecorum, qui est annus 543 Arabum*, Barh. p. 335 lin. ult. p. 167 lin. 2, 3, 17. Ass. T. I. p. 3 col. 1 lin. 17, 18, 19. etc.

t) Bis ponitur: سَنَةٌ ٥٢٩ *eodem anno, qui est annus 529 Arabum*, Barh. p. 312 lin. 4 et 3 a fine. p. 423 lin. 13. 426 lin. 9. etc.

p. 376 lin. 10. p. 377 lin. 15. $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$
 بِسْمِ hoc anno, qui est (annus) 567 Arabum ^{u)}, ib. p. 369
 lin. 1. $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$ hoc anno, qui est (an-
 nus) 559, ^{w)} Barh. p. 353 lin. 14. p. 341 lin. 13. p. 372 lin. 7.
 $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$ eodem anno, qui est (annus)
 544, ^{x)} ib. p. 338 lin. ult. p. 363 lin. 2, 3.

β) Nomen singulare *annus* (اِسْمِ vel اِسْمِ) quamvis
 non antecesserit, omittitur tamen ante numerale, sed rarissime, e.
 g. $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$ contigerunt haec (anno) 1445, Barh.
 p. 311 lin. 4 a fine.

γ) Nomen plurale *anni* (اِسْمِ vel اِسْمِ) interdum
 omittitur

δ) ubi nuperrime antecessit, e. g. *Ab Adamo usque ad
 hanc eversionem totalem* (fuerunt) $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$ anni 5437,
secundum alios (anni) سَوْدَ اِسْمِ 5203, *et ex quo conditum est
 templum usque dum destructum est* (anni) سَوْدَ اِسْمِ 1905, *et ab
 anno passionis* (anni) سَوْدَ اِسْمِ 40, *et secundum alios ab
 Adamo* (anni) سَوْدَ اِسْمِ 5585, سَوْدَ اِسْمِ anno 383 (Grae-

u) Bis ponitur: $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$
hoc anno, qui est annus 549 Arabum, Barh, p. 344 lin. 7, p. 358
 lin. 15, etc.

w) Bis ponitur: $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$
hoc annus, qui est annus 1448 Graecorum, Barh, p. 321. lin. 6, p.
 229 lin. 4, etc.

x) Bis ponitur: $\text{سَوْدَ اِسْمِ اِسْمِ اِسْمِ}$
eodem
anno, qui est annus 548, Barh, p. 352 lin. 15, 16. p. 187 lin. 1.
 p. 348 lin. 10 etc.

corum), *post* (annos) $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ 33 *passionis* (h. e. a passione Christi) Barh. p. 55 lin. 3—5.

ב) Rarissime, ubi non antecessit, e. g. *Enochus* $\text{ז} \text{ז} \text{ז} \text{ז}$ $\text{ב} \text{ב} \text{ב} \text{ב}$ $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ *filius centum et sexaginta quinque* (scil. annorum, h. e. 165 annos natus) a) *genuit Metuschalachum*, Barh. p. 5 lin. 12.

Suppl. p. 179. §. 82. Memb. 2. n. I. et II. et IV.

Hae sectiones longe accuratius enodatusque elaboratae sic habebunt:

Quemadmodum status constructus nominis *anni* ($\text{ל} \text{ל} \text{ל}$) ante numerale cardinale, pro ordinali positum, usurpatur (Memb. 1.), ita etiam nomen $\text{ל} \text{ל} \text{ל}$ (*dies*) ante ejusmodi numerale in statu constructo (non absoluto) collocatum jure habetur. At vero

I° Nomen $\text{ל} \text{ל} \text{ל}$, cum diem *mensis* designat, diserte exprimitur b), *Beth* huic nomini praefixo, e. g. $\text{ב} \text{ב} \text{ב} \text{ב}$ $\text{ז} \text{ז} \text{ז} \text{ז}$ $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ *die primo in mense Januarii et die 21 in Julio mense*, Ass. T. I. p. 404 col. 1 lin. 13, 14. p. 398 col. 1 lin. 7, 8. $\text{ב} \text{ב} \text{ב} \text{ב}$ $\text{ז} \text{ז} \text{ז} \text{ז}$ $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ *die quinto in Martio mense*, Barh. p. 603 lin. 16, 17. *Anno 705* $\text{ז} \text{ז} \text{ז} \text{ז}$ $\text{ב} \text{ב} \text{ב} \text{ב}$ $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ *mense Augusti, die 22 in illo*, c) Ass. T. I. p. 399 col. 1 lin. 14, 15.

II° Nomen $\text{ל} \text{ל} \text{ל}$, diem *mensis* denotans, omisso ב , in

a) Saepissime $\text{ל} \text{ל} \text{ל}$ exprimitur, e. g. *Senex*, $\text{ז} \text{ז} \text{ז} \text{ז}$ $\text{ב} \text{ב} \text{ב} \text{ב}$ $\text{ל} \text{ל} \text{ל} \text{ל}$ *centum annos natus*, Barh. p. 554 lin. 6. Cfr. Suppl. p. 97 n. IV.

b) Hebr. Gen. 8: 4. Num. 9: 5. Exech. 45: 21.

c) Similis constructio Hebr. Esth. 9: 1.

accusativo, vice Lat. ablativi posito, *capiendum est* (Suppl. p. 172 litt. B.) e. g. $\text{כַּבְּ} \text{דִּי} \text{עָבַד}$ die vicesimo secundo, ^d) Ass. T. II. p. 265 col. 2 lin. antep.

III° Nomen יָמֵי , diem mensis indicaturum, omittitur, et כ ^e), quod nomini יָמֵי praefigeretur (n. I.), *numerale* praenonitur ^f), id quod creberrime fit ^g), e. g. Anno 706 $\text{שָׁנָה} \text{שֶׁבַע} \text{עָשָׂר} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ (die) 17 in Januario excessit e mundo Theodosius imperator magnus, $\text{בְּיָמֵי} \text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ et (die) 27 in Aprili ingressus est Arcadius Constantinopolim, Ass. T. I. p. 399 col. 1 lin. 19—22. $\text{בְּיָמֵי} \text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ (die) octavo in Augusto, ib. p. 403 col. 1 lin. 10. p. 400 col. 1 l. 1, 2, 12, 13, 15. p. 413 col. 1 lin. 3, 5, 16. Barh. p. 54 lin. ult. p. 55 lin. 1. etc. Anno 1151 $\text{בְּיָמֵי} \text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ (die) sexto in Aprili Barh. p. 159 lin. 8. p. 287 lin. 7. p. 312 lin. II. Anno 684, $\text{בְּיָמֵי} \text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ in mense Junii, (die) nono in illo, ^h) Ass. T. I. p. 397 col. 1 lin. penult.

d) Nomen mensis, forsitan proxime elapsi, deest. Ass. in not. ad h. I.

e) Occurrit etiam alia, quam cum כ , constructio, qua nomen יָמֵי

omittitur, e. g. $\text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ erat (dies) decimus septimus in Martio, Barh. p. 530 lin. 8. $\text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ qui est

(dies) 29 mensis sexti Arabum, ib. p. 298 lin. 8. 9. $\text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ usque ad (diem) 24 in Februario, ib. p. 267 lin. 15. Ass. T. II. p. 304 col. 1 lin. 7 et 6 a fine.

$\text{יָמֵי} \text{אַרְבָּעִים} \text{וְשֵׁשׁ} \text{לְעָשָׂר} \text{בְּיָמֵי}$ a (die) decimo in Decembri, Ass. T. II. p. 304 col. 2 lin. 13.

f) Hebr. Gen. 8 : 5. Num. 1 : 1, c. 33 : 38, Deut. 1 : 3. Ezech. 29 : 1, 17.

g) Huc pertinet Nota m in Suppl. p. 179.

h) Similis constructio Hebr. Esth. 8 : 9.

p. 400 col. 1 lin. 6, 7. p. 405 col. 1 lin. 7, 8. p. 406 col. 1 lin. 8. p. 415 col. 1 lin. 7, 8, 16, 17. etc.

IV° Saepe et nomen סָבַע , diem *mensis* designaturum, et ב , numerali praefigendum (n. III.), simul omittitur, atque tum numerale in accusativo ¹⁾ (Suppl. p. 172 litt. B) capiendum est ^{k)}, e. g. *Eodem anno* בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *primo in Junio* Barh. p. 54 lin. 9. Ass. T. II. p. 336 col. 2 lin. 11. בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *primo in Aprili et (die) vicesimo* ^{l)} *in mense undecimo Arabum* Barh. p. 566 lin. 10, 11. p. 350 lin. 7. *Si, ut dicit Josephus,* בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *12 in Aprili esset Pascha et resurrectio (facta esset)* בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *15 in eodem (Aprili)* Barh. p. 55 lin. 6. *Inclisit eum in palatio suo* בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *20 in Augusto*, ib. p. 543 lin. 5 a fine. p. 216 lin. 11. p. 460 lin. 6. p. 578 lin. 7. Ass. T. II. p. 251 lin. 1. בְּחֹמֶשׁ סָבַע anno 1580 (die) *17 in Aprili*, Barh. p. 547 lin. 3. p. 271 lin. 11. בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *26 in illo*, Ass. T. III. P. II. p. 949 col. 2 lin. 4, 18. Barh. p. 566 lin. 11, 12.

V^o Nomen סָבַע , diem *hebdomadis* indicans, diserte exprimitur,

i) Occurrit etiam numerale in genitivo, e. g. בְּחֹמֶשׁ סָבַע nocte (diei) *decimi octavi in mense secundo* Barh. p. 390 lin. 11.

k) Huc pertinet additamentum ad suppl. p. 179 not. m, quod exstat in Appendicula I. p. 39.

l) In simili exemplo Beth priori loco exprimitur, posteriori excluditur: בְּחֹמֶשׁ סָבַע (die) *14 in Septembri, (die) 29 in mense sexto Arabum*, Barh. p. 396 lin. penult, sq.

A) Expresso simul **חַבְדָּא** in hebdomade)^{m)} e. g. **חַבְדָּא**
בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי *die primo in hebdomade* h. e. *die solis*,ⁿ⁾ Barh.
 p. 566 lin. 7, 8, 12. p. 567 lin. 7. **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַשְּׁנַיִם**
die secundo in hebdomade (die lunae) ib. p. 583 lin. 8. p. 613
 lin. ult. **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַרְבַּעִי** *die quarto in hebdomade*
 (die Mercurii) ib. p. 593 lin. 8. *Migravit ex hoc mundo*
חַבְדָּא **בְּיּוֹם הַשְּׁנַיִם** ^{o)} *die secundo in hebdomade*, Ass. T.
 III. P. II. p. 949 col. 2 lin. 3. *Gallicinio* **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַיּוֹם**
diei primi in hebdomade, Barh. p. 584 lin. ult. **חַבְדָּא**
בְּיּוֹם הַרְבַּעִי *a die quarto in hebdomade*, ib. p. 380 lin. 15.

B) Excluso **חַבְדָּא** (in hebdomade)^{p)} e. g. **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַרְבַּעִי**

m) Occurrit etiam **חַבְדָּא** *hebdomas*, quando cum sequenti quodam
 nomine, in genitivo posito, conjungitur, e. g. **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַרְבַּעִי**
בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי *die quarto (die Mercurii) hebdomadis albarum*,
 Barh. p. 302 lin. antep. p. 566 lin. 10. *Gallicinio* **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַשְּׁנַיִם**
בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי *diei secundi (diei lunae) hebdomadis prodigio-*
rum, ib. p. 551 lin. 14. — Attamen occurrit etiam **חַבְדָּא**, quam-
 vis aliud nomen subsequatur in genitivo, e. g. **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי**
בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי *die primo (die solis) in hebdomade Pentecostes*,
 Barh. p. 482 lin. antep. *Die primo in hebdomade Hosiannae*, ib. p.
 522 lin. 15, 16. *Die secundo in hebdomade passionis*, p. 583 lin. 8, 9.

n) Dicitur etiam **חַבְדָּא** **בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי** *die primo in hebdomade*,
 Act. 20: 7.

o) Nomen **חַבְדָּא** in accusativo positum est. Suppl. p. 172 lit. B.

p) Quum vix unquam nominibus **חַבְדָּא** (dies Veneris) et **חַבְדָּא**

die secundo (scil. in hebdomade) h. e. *die lunae* Barh. p. 591
 lin. 8. שְׁמֵנִי *die tertio* (in hebdomade) ib. p. 518
 lin. 3. p. 573 lin. 5 a fine. אַרְבָּעִי *die quarto* (in hebdo-
 made) ib. p. 553 lin. penult. חֲמִישִׁי *die quinto* (in hebdo-
 made) ib. p. 315 lin. 15. p. 564 lin. 8. שְׁמֵנִי *die secundo et die quinto* (in hebdomade) *jejunabat*, ib. p. 237
 lin. antep. שְׁמֵנִי *a die secundo* (in hebdomade) Ass.
 T. II. p. 304 col. 2 lin. 14. *Usque ad mane* שְׁמֵנִי
diei quinti (in hebdomade) ib. lin. 16. Barh. p. 528 lin. 2.

VI° Interdum nomen שַׁבָּת , diem *hebdomadis* designaturum, omittitur, solumque numerale hunc diem indicat.

A) Expresso שַׁבָּת (in hebdomade) e. g. שַׁבָּת
 (die) *primo in hebdomade* (die solis) Marc. 16: 2, 9. Luc.
 24: 1. Joh. 20: 1. אַרְבָּעִי (die) *quarto in heb-*

(sabbatum h. e. dies Saturni) subjungatur שַׁבָּת , ista nomina ad

hanc sectionem (litt. B) recte referantur. His vero nominibus A) modo

שַׁבָּת praeponitur, e. g. שַׁבָּת *die Veneris* Barh. p.
 295 lin. antep. p. 303 lin. 5 a fine, quod etiam dicitur שַׁבָּת

שַׁבָּת ib. p. 293 lin. ult. *Profectus est* שַׁבָּת

die Veneris ib. p. 515 lin. 11. p. 262 lin. 11, 12. שַׁבָּת
die sabbati (Saturni) Barh. p. 410 lin. 5 a fine, p. 596 lin. 10, Ass.

T. I. p. 407 col. 1 lin. 22. *Subegit eam* (urbem) שַׁבָּת

die sabbati Barh. p. 198 lin. 6. *Usque ad mane* שַׁבָּת

diei sabbati Ass. T. II, p. 304 col. 2 lin. 17. — B) modo שַׁבָּת

non praeponitur, e. g. *a nocte* שַׁבָּת (diei) *Veneris*, Ass. T.

II, p. 262 col. 2 lin. 7, 8. שַׁבָּת *nocte* (diei) *sabbati*, (diei) 27 *in Julio*, ib. p. 265 col. 2 lin. 5, 6.

p. 251 lin. 1.

domade, Ass. T. I. p. 405 col. 1 lin. 18, 19. ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ
 (die) quinto in hebdomade, ib. p. 2 col. 2 lin. 12 et 11 a fine.
 Nocte ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ (dici) secundi in hebdomade, Ass. T.
 II. p. 257 col. 2 lin. 5. ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ a (die) die se-
 cundo in hebdomade, ib. p. 304 col. 1 lin. 8 a fine. ܘܚܘܡܐ
ܘܚܘܡܐ vespere ^{q)} (dici) primi in hebdomade, Barh. p. 153

q) Bruns vertit h. 1. mane. Castellus in Lex. Syr. p. 535 Syriacum
 nomen ܘܚܘܡܐ interpretatur et mane, diluculum et crepusculum. Bruns
 vertit ܘܚܘܡܐ modo mane, Barh. h. 1, et p. 265 lin. 14, modo
 vespere, Barh. p. 302 lin. ult. p. 304 lin. 10. p. 325 lin. 10. For-
 sitan in his Barhebraei locis ܘܚܘܡܐ rectius vertendum est vespere,
 quam mane (quod posterius dicitur ܘܚܘܡܐ vel ܘܚܘܡܐ), quia, teste Bar-
 hebraeo in Ass. Bibl. Or. T. II. p. 285 col. 2, Hebraei, Syri et
 Saraceni, qui mensibus lunaribus utuntur, noctem die priorem faciunt,
 quod vespertinis horis nova luna appareat, non quod ante diem nox
 facia sit, quod posterius statuunt Judaei, teste Relando in Antiqu.
 Sacr. Hebr. p. m. 721. Hinc *νυχθημερον* seu diem naturalem in-
 choant hi Orientales a vespera, plane ut inchoarunt Athenienses, de
 quibus Gellius Noct. Att. III: 2. ex Varrone refert, eos a sole oc-
 caso ad solem iterum occidentem omne id medium tempus unum diem
 esse, dicere. At vero ܘܚܘܡܐ in locis e Barhebraei Chronico supra
 citatis rectius vespere quam mane vertendum esse, usus quoque verbi
ܘܚܘܡܐ nonnullis in locis probare videtur, e. g. *Vespera* ܘܚܘܡܐ
 qua illuxit (ingressus est) dies Martis Barh. p. 540 lin. ult. *Nocte*
ܘܚܘܡܐ qua illuxit dies Martis, ib. p. 566 lin. 9, 10. p. 50 lin. 3,
 4. *Nocte*, ܘܚܘܡܐ qua illuxit festum Paschatis, ib. p. 479 lin. 4 et
 3 a fine. ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ ܘܚܘܡܐ
 Ass. T. II. p. 257 col. 2 lin. 5, 6, quae verba verti Assem. *nocta*
feriae secundae lucescentis in mane jejunii magni, plane ut dicitur
 τῆ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων Matth. 28: 1. Graec. ἐπιφώ-

lin. 15. $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְלַיְלָה} \text{לְעֶשְׂרִים}$ *vespera, qua illuxit* ^{r)} (dies) *tertius in hebdomade*, ib. p. 540 lin. ult.

B) Excluso לְלַיְלָה (in hebdomade) e. g. $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְלַיְלָה}$ *nocte* (diei) *quarti* (scil. in hebdomade) h. e. diei Mercurii, Barh. p. 548 lin. 5 a fine. p. 547 lin. 5. $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְלַיְלָה}$ *praeter* (diem) *quartum* (in hebdomade) et (diem)^{s)} *Veneris*, Ass. T. II. p. 304 col. I lin. 22, 23. $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְלַיְלָה}$ *nocte, qua illuxit* (dies) *tertius* (in hebdomade)^{t)} Barh. p. 50 lin. 3, 4.

VII° Saepe et dies *hebdomadis* et dies *mensis* conjunguntur, atque tum nomen לְיָמֵינוּ , diem hebdomadis indicans, solum exprimitur, sed nomen לְיָמֵינוּ , diem mensis indicaturum, omittitur^{u)},

orexiv manifeste ponitur de appetente Sabbati vespera, Luc. 23: 54. quem locum confer cum Syr. Vers. Joh. 19: 31.

r) Participium saepe ponitur pro Lat. imperfecto vel perfecto. Suppl. §. 18 n. II. Cur verterim *qua*, ex Suppl. §. 94. Memb. I. u. II. pag. 229. apparet. Forte etiam verti potest: *Vespera, lucescenti in* (diem) *tertium*. Vide versionem Lat. Assemanianam, in proxime superiori nota q. prolatam.

s) Cf. supra p. 14 not. p.

t) Plenius dicitur: $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְלַיְלָה} \text{לְעֶשְׂרִים}$ *nocte, qua illuxit* (dies) *tertius in hebdomade* Barh. p. 566 lin. 9, 10.

u) Raro לְיָמֵינוּ bis seu utrobique exprimitur, e. g. *Dissecuerunt eum*

membratim $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְיָמֵינוּ} \text{לְיָמֵינוּ}$ *die secundo* (in hebdomade), *die secundo Augusti mensis*, Barh. p. 557 lin. penult. In primis nomen *dies* bis exprimitur in illa dicendi formula, qua pluralis *dies* ponitur pro singulari (mox infra n. IX.), e. g. *Occiderunt eum* $\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְיָמֵינוּ}$ *die secundo in hebdomade passionis*,

$\text{לְיָמֵינוּ} \text{לְיָמֵינוּ} \text{לְיָמֵינוּ}$ *quatuor diebus* (h. e. quarto

omisso etiam כ ante numerale, diem mensis designans ^w).
 Id quod fit

A) Expresso $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא}$ (in hebdomade) e. g. $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא}$
 $\text{מְחַמְשָׁה מְחַמְשָׁה מְחַמְשָׁה מְחַמְשָׁה מְחַמְשָׁה אֲזְכָרָא}$ die quarto in hebdomade, (die)
 sexto in Januario, Barh. p. 50 lin. 9. p. 566 lin. 12. p. 567
 lin. 7, 8. p. 572 lin. 9, 14. p. 575 lin. 5 a fine. Ass. T. II.
 p. 249 col. 2 lin. 1, 2. $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$
 $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא}$ die primo in hebdomade Hosiannae ^x), (die) primo
 in Aprili Barh. p. 522 lin. 15, 16. p. 482 lin. antep. *Mane*
 $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$ diei quarti heb-
 domadis albarum ^y), (diei) primi in Aprili, Barh. p. 566 lin.
 10, 11. p. 551 lin. 14, 15. $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$
 $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא}$ die secundo in hebdomade, (die)

---

die) in Aprili mense, Barh. p. 583 lin. 8, 9. Anno 608 Graecorum

$\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$
 diebus viginti (die vicesimo) in Junio mense, die secundo in hebdo-
 made, Barh. p. 613 lin. ult. Ass. T. II. p. 225 col. 2 lin. 4.

$\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$
 in mense Februarii, duodecim diebus (duodecimo die) in illo, die sab-
 bati (Saturni) Ass. T. II, p. 218 Not. col. 2 lin. 5 a fine.

w) Raro כ bis exprimitur, e. g. $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$

$\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$ die sabbati (die) 25 in Septembri, Barh. p. 611
 lin. 12. Hoc in primis fit (non tamen semper, vid. sub finem hujus
 litterae A. et litterae B. et num. VIII. lit. B), quando dies mensis
 praemittitur diei hebdomadis, e. g. $\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$

$\text{חַמְשָׁה אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא אֲזְכָרָא}$ (die) 13 in Aprili, (die) quinto in hebdomade,
 Ass. T. I. p. 2 col. 2 lin. 12 a fine. p. 405 col. 1 lin. 18, 19. p.
 417 col. 1 lin. 20, quae loca vide in fine numeri VIII. lit. A.

x) Cfr. supra p. 13 not. m.

y) Cfr. supra p. 13 not. m.

29 in Junio, qui est (dies) duodecimus in mense decimo Arabum Barh. p. 363 lin. 11. p. 284 lin. 5. p. 611 lin. 9, 10. z).
 אֲזַכָּא חַפְּטָא מֵ חַפְּטָא חַפְּטָא מֵ חַפְּטָא a die
 quarto in hebdomade, (die) 25 in Octobri, ib. p. 380 lin. 15.
 Circumlatum est (caput ejus) Bagdadi חַפְּטָא חַפְּטָא
 חַפְּטָא חַפְּטָא die primo^a) in hebdomade, (die) quinto
 in Moharem, ib. p. 144 lin. 13, 14. p. 584 lin. ult. Migravit
 ex hoc mundo חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא die secundo^b) in hebdo-
 made, subsequenti (diem) primum in hebdomade, חַפְּטָא חַפְּטָא
 חַפְּטָא in mense Maji, (die) 26 in illo, Ass. T. III. P. II. p. 949
 col. 2 lin. 3, 4. — Aliquando dies mensis, omisso חַפְּטָא, ante-
 cedit diem hebdomadis, auctorem quem חַפְּטָא exprimitur, e. g.
 חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא in mense
 Aprilis, (die) tertio in illo, die primo in hebdomade, Ass. T.
 I. p. 426 col. 1 lin. 14, 15.

B) Excluso חַפְּטָא (in hebdomade) e. g. חַפְּטָא חַפְּטָא
 חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא die quinto (in hebdomade), octavo (die)
 in Augusto mense, Barh. p. 562 lin. 5 a fine. p. 326 lin. 6.
 p. 528 lin. 4. p. 552 lin. ult. p. 559 lin. 1. p. 564 lin. 8. Ass.
 T. III. P. II. p. 120 lin. 21. חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא
 חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא חַפְּטָא die ter-
 tio (in hebdomade), quinto (die) in Schabano anni 683 Ara-
 bum, sive (die) 17 in Octobri anni 1596 Graecorum, Barh.

z) Hoc ultimo loco nomen mensis positum est in dativo, id quod Syris rarissimum est, Hebraeis usitatus. Vide suppl. §. 59 n. I.

a) Propr. diei primi. Est genitivus, Graecorum more, pro Lat. ablativo. Vide Suppl. p. 128 n. IV.

b) Et nomen חַפְּטָא et paulo infra sequens numerale חַפְּטָא in accusativo capienda sunt, Suppl. p. 172 litt. B.

p. 573 lin. 16, 17. $\text{בְּיָמֵינוּ לֹא חָלַטְנוּ} \text{ die se-}$
condo (in hebdomade) 31 (die) *in Julio mense*, ib. p. 591 lin.
 8. p. 315 lin. 15. p. 518 lin. 3, 4. p. 553 lin. penult. sq. *Ac-*
ciderunt haec $\text{בְּיָמֵינוּ חָלַטְנוּ} \text{ die tertio}$ (in hebdomade), 27 (die) *in Junio mense*, ib. p. 589
 lin. 12. p. 152 lin. 13. *Contigerunt haec* $\text{בְּיָמֵינוּ} \text{ die 3}$ (in hebdomade), 29 (die) *in Decembri*,
 ib. p. 613 lin. 12. p. 554 lin. 8. p. 468 lin. 1. p. 545 lin. ult.^{c)}
 p. 576 lin. 6. $\text{בְּיָמֵינוּ חָלַטְנוּ} \text{ die Veneris}$ ^{d)}, (die) 14 *in Januario*, ib. p. 581 lin. 1. p. 528
 lin. 13, 14. *Potitus est Saladinus Hierosolymis* $\text{בְּיָמֵינוּ} \text{ die Veneris}$, (die) 27 *in*
mense septimo anni 583 Arabum, $\text{בְּיָמֵינוּ} \text{ qui est (dies) duodecimus in Octobri anni Graecorum}$
 1498, ib. p. 405 lin. 4 et 3 a fine. p. 518 lin. 12, 13. p. 521 lin. 4
 a fine. p. 556 lin. 11. p. 560 lin. 15. $\text{בְּיָמֵינוּ} \text{ die sabbati (Saturni)}$ ^{e)}, 28 (die) *in Junio*
mense, ib. p. 596 lin. 10. p. 198 lin. 6, 7. p. 327 lin. 6, 7.
 — Aliquando dies mensis, omissio בְּיָמֵינוּ , antecedit diem hebdo-
 madis, ante quem בְּיָמֵינוּ exprimitur, e. g. *Anno 1435 Grae-*
corum $\text{בְּיָמֵינוּ} \text{ die 13 in Junio, die}$
Veneris, Barh. p. 303 lin. 5 a fine.

VIII° Porro, quando et dies *hebdomadis* et dies *mensis*
 conjunguntur (n. VII.), accidit ut nomen בְּיָמֵינוּ bis seu utroque

c) H l. genitivus Graecorum more, pro Lat. ablativo ponitur. Vide
 Suppl. p. 128 not. IV.

d) Cfr. supra p. 14 not. p.

e) Cfr. supra p. 14 not. p.

omittatur, utrumque nempe diem, tam hebdomadis quam mensis, indicaturum, solis numeralibus utrumque diem designantibus. Id quod fit

A) Expresso **חַמְשָׁה** (in hebdomade) e. g. **חַמְשָׁה**
וְעַד לַיְלַת הַבֹּרֵךְ הַשְּׁמִינִי usque
ad noctem (diei) primi in hebdomade (h. e. diei solis) sequen-
tis, 23 (diei) in Novembri, ib. T. II. p. 262 col. 2 lin. 8, 9.
וְעַד לַיְלַת הַשְּׁמִינִי vespere^{f)}
quarti (diei) in hebdomade, (diei) decimo in Decembri, Barh.
p. 304 lin. 10, 11. **וְעַד לַיְלַת הַשְּׁמִינִי**
vespera, qua illuxit^{g)} (dies) tertius in heb-
domade, (dies) septimus in Decembri, ib. p. 540 lin. ult. et sq.
 — Aliquando dies mensis antecedit diem hebdomadis, nomine
יָמֵינוּ utrobique omisso, solisque numeralibus utrumque diem in-
 dicantibus, e. g. **יָמֵינוּ הַשְּׁמִינִי** (die)
secundo in Septembri, (die) quarto in hebdomade, Ass. T. I. p.
405 col. 1 lin. 18, 19. **יָמֵינוּ הַשְּׁמִינִי**
(die) decimo tertio in Aprili, (die) quinto in hebdomade, ib.
p. 2 col. 2 lin. 12 a fine. **יָמֵינוּ הַשְּׁמִינִי**
in mense Martii, (die) 18 in illo, (die) ter-
tio in hebdomade, ib. p. 417 col. 1 lin. 20.

B) Excluso **חַמְשָׁה** (in hebdomade) e. g. **חַמְשָׁה**
וְעַד לַיְלַת הַשְּׁמִינִי nocte (diei) tertii (in hebdomade),
trigesimi (diei) in Julio, Ass. T. II. p. 266 col. 2 lin. 20.
Barh. p. 382 lin. 8. p. 424 lin. 6. **יָמֵינוּ הַשְּׁמִינִי**
(diei) h) sabbati (diei Saturni) sequentis post hebdomadem alba-

f) Cfr. supra p. 15 not. q.

g) Cfr. supra p. 16 not. r.

h) Cfr. supra p. 14 not. p.

rum, حَيْمِ (diei) 18 in *Aprili*, Ass. T. II. p. 251 lin. 1. p. 265 col. 2 lin. 5, 6. صَبْرًا صَبْرًا *vespera*¹⁾ *quinti* (diei in hebdomade), 13 (diei) in *Schabano*, Barb. p. 268 lin. 14. — Aliquando dies mensis antecedit diem hebdomadis, nomine $\text{مَسْ$ utrobique omisso, e. g. Anno 1584 $\text{بِنَا$ (die) 18 in *Januario*, nocte (diei) *quarti* (in hebdomade) Barb. p. 548 lin. 15, 16. Anno 1580 حَيْمِ (die) 17 in *Aprili*, *hord primâ* $\text{بِنَا$ noctis (diei) *quarti* (in hebdomade) ib. p. 547 lin. 3. Anno 309 *Graecorum*, $\text{صَبْرًا$ (die) 25 in *Decembri*, nocte qua *illuxit*^{k)} (dies) *tertius* (in hebdomade)^{l)} ib. p. 50 lin. 3, 4.

IX^{o m)} Quemadmodum in definienda *hora* pluralis, modo absolutus (مُخْتِ) modo emphaticus (مُخْتِي) pro singulari usurpatur (Suppl. §. 82 Memb. 3.), ita etiam dies mensis per pluralem numerum (مَتَصِبًا vel مَتَصِبَات) loco singularis (مَسْ) aliquando exprimitur. Exempla habes in Suppl. p. 180 n. IV. et in Appendicula I. p. 39. quorum nonnulla allata sunt supra p. 16 not. u.

Suppl. p. 183. not. r.

Haec nota sic habebit: Immo vero in statu emphatico, sequenti nomine in eodem quoque statu saepius posito, e. g.

i) Cfr. supra p. 15 not. q.

k) Cfr. supra p. 16 not. r.

l) Cfr. supra p. 16 not. t.

m) Hunc numerum IX, habebit sectio, quae in Suppl. p. 180 notata est numero IV. — Porro sectio III, in Suppl. p. 180 signanda est numero X.

60000 *equitum*, Ass. T. III. P. I. p. 421 col. 2 lin. penult. sq. T. I. p. 196 col. 1 lin. 5 a fine.
 20000 *animarum*, Barh. p. 189 lin. 14, 15. p. 233 lin. antep. Rarius sequens nomen in statu absoluto ponitur, e. g. 5000 *animarum*, Barh. p. 405 lin. 1. p. 341 lin. 11. 2000 *curruum*, ib. p. 134 lin. 11.

Suppl. p. 188.

Novum Membrum, post membrum 7 inserendam.

Primus, secundus, tertius etc. exprimuntur

A) Per $\overset{\rho}{\text{P}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *primus*, -- $\overset{\rho}{\text{S}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *secundus*, --
 $\overset{\rho}{\text{L}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *tertius*, -- $\overset{\rho}{\text{Z}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *quartus*, -- $\overset{\rho}{\text{B}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$
quintus, -- $\overset{\rho}{\text{O}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *sextus*, -- $\overset{\rho}{\text{S}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *septimus*, --
 $\overset{\rho}{\text{O}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *octavus*, -- $\overset{\rho}{\text{N}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *nonus*, -- $\overset{\rho}{\text{D}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ ⁿ⁾ *decimus*, Barh. p. 5 lin. 3—5. p. 263 lin. 12—14. Interdum omittitur *Vau*, Ass. T. I. p. 118 col. 1 lin. 19, 18 et 17 a fine. Barh. p. 362 lin. 10—15.

B) Per $\overset{\rho}{\text{P}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *primus* ^{o)}, -- $\overset{\rho}{\text{S}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *secundus*, --
 $\overset{\rho}{\text{L}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *tertius*, -- $\overset{\rho}{\text{Z}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *quartus*, Barh. p. 240 lin. 12, 14, 16, 17. p. 439 lin. 3, 4.

C) Per $\overset{\rho}{\text{P}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *prima*, -- $\overset{\rho}{\text{L}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *altera* (secunda) --
 $\overset{\rho}{\text{L}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$ *tertia*, Ass. T. I p. 481 col. 1 lin. 14—16. Barh. p. 481 lin. 15.

n) Sine dubio legendum est $\overset{\rho}{\text{D}}\overset{\sigma}{\text{R}}\overset{\tau}{\text{M}}$.

o) Aliquando illud *primus* excluditur, ceteris numeralibus expressis, Barh. p. 492 lin. 7, 8.

D) Per ܐܘܪܝܫܝܡܐ *primus*, — — ܐܘܪܝܫܝܡܐ *alter* (secundus) — —
 ܐܘܪܝܫܝܡܐ *alius* (tertius) — — ܐܘܪܝܫܝܡܐ *alius* (quartus vel postre-
 mus) Ass. T. II. p. 255 col. 2 lin. 10—13. Barh. p. 444
 lin. 14—16.

Suppl. p. 198.

Nova §. post §. 84 inserenda.

Pronomen neutraliter positum.

Pronomen *neutrum* Graecorum Latinorumque Syriace ex-
 primitur

I^o Per pronomen *femininum*,

A) Plerumque quando pronomen geminam, et masculinam
 et femininam, terminationem habet^{p)}, e. g. ܐܘܪܝܫܝܡܐ *credibile esset illud*, Ass. T. III. P. I. p. 408 col. 1 lin. 20.

ܐܘܪܝܫܝܡܐ *id quod etiam factum est*, Barh. p. 264 lin. 9.
 p. 525 lin. 7. p. 582 lin. 13.

ܐܘܪܝܫܝܡܐ *quod certum est, hoc est*^{q)}, Barh. p. 241 lin. 9. *Facturi sumus*

ܐܘܪܝܫܝܡܐ *si hoc fit*, Barh. p. 562 lin. 9. ܐܘܪܝܫܝܡܐ *haec omnia scripta sunt*, Ass. T. I. p. 372 col. 1 lin. 11 a fine. p.

p) Velut ܐܘܪܝܫܝܡܐ *ille*, ܐܘܪܝܫܝܡܐ *illa*; pl. ܐܘܪܝܫܝܡܐ *illi*, ܐܘܪܝܫܝܡܐ *illae*; ܐܘܪܝܫܝܡܐ
illos, ܐܘܪܝܫܝܡܐ *illas*; ܐܘܪܝܫܝܡܐ *hic*, ܐܘܪܝܫܝܡܐ *haec*; ܐܘܪܝܫܝܡܐ *quis?* ܐܘܪܝܫܝܡܐ *quae?*

Horum pronominum genus femininum longe saepius *neutraliter* usur-
 patur, quam masculinum.

q) Elliptice: ܐܘܪܝܫܝܡܐ *quod certum est* (scil. hoc est) Barh. p.
 596 lin. 12. Sic ܐܘܪܝܫܝܡܐ *quod verisimile est* (sc. hoc est) ib,
 p. 365 lin. 10.

480 col. 1 lin. 6. כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם *omnia toleravit*, ib. p. 310 col. 2 lin. 10 a fine. כֵּן אֵינִי אֲנִי *facta sunt haec sicut facta sunt*, ib. T. H. p. 221 col. 2 lin. 1, 2. כֵּן אֵינִי אֲנִי *αὐτὸ τοῦτο* 2 Cor. 7: 11. Gal. 2: 10. *τοῦτο αὐτὸ* 2 Cor. 2: 3. כֵּן אֵינִי אֲנִי *haec ipsa, τὰ αὐτὰ* Act. 15: 27, כֵּן אֵינִי אֲנִי *id quod decens erat*, Ass. T. I. p. 21 col. 1 lin. 7. כֵּן אֵינִי אֲנִי *ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, κ. τ. λ.* Phil. 4: 8.

B) Longe rarius, quando pronomen unam tantum terminationem habet ^{r)}, e. g. כֵּן אֵינִי אֲנִי *τί ἐστὶ τοῦτο* ^{s)} Marc. 1: 27. Joh. 16: 17, 18. *τί ἂν γένοιτο τοῦτο*, Act. 5: 24. כֵּן אֵינִי אֲנִי *τί ἐστὶ* ^{*}) Eph. 4: 9.

II° Per pronomen masculinum

A) Saepius quando pronomen unam tantum, nec geminam (et masculinam et femininam) terminationem habet, velut

α) כֵּן אֵינִי אֲנִי *quid?* et כֵּן אֵינִי אֲנִי *id quod, quidquid*, e. g. כֵּן אֵינִי אֲנִי *quidquid inventum fuerit*, Ass. T. I. p. 375 col. 1 lin. 22.

β) כֵּן אֵינִי אֲנִי *quid?* e. g. כֵּן אֵינִי אֲנִי *τί ἐστὶν ἐνκοπώτερον* ^{t)} Matth. 9: 5. *Deus aeternus novit*, כֵּן אֵינִי אֲנִי

r) Velut כֵּן אֵינִי אֲנִי , כֵּן אֵינִי אֲנִי , כֵּן אֵינִי אֲנִי . Haec neutraliter posita, vulgo ut masculina tractantur. Vide mox infra No. II, lit. A.

s) Masculine: כֵּן אֵינִי אֲנִי *quid est hoc, τί τοῦτο*, Luc. 16: 2. *τί ἐῖη ταῦτα* c. 15: 26.

*) Masculine כֵּן אֵינִי אֲנִי *τί ἐστὶ*, Matth. 9: 13.

t) At cum pronomen geminae terminationis usurpatur, effertur feminine: כֵּן אֵינִי אֲנִי *τί ἐστὶν ἐνκοπώτερον*, Marc. 2: 9. Luc. 5: 23.

quid vobis eventurum sit, Barh. p. 439 lin. 14. p. 318 lin. antep. p. 581 lin. 12. Eph. 5: 10. $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי} \text{ קָדְמָא}$ *quid sunt haec*, Barh. p. 513 lin. antep.

γ) $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *id quod*, e. g. $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי} \text{ קָדְמָא}$ *id quod* (quid-
quid) *incideret in manus eorum*, Barh. p. 565 lin. 9.
 $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי} \text{ קָדְמָא}$ *nunc quum acciderit id quod*
accidit ⁿ) ib. p. 598 lin. 13.

δ) קָדְמָא *aliquid, quidquam et, sequente* קָדְמָא *id quod*, e. g.
Cum audivisset $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *id quod acciderat*, Barh. p.
235 lin. 14. $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *abolebitur*
id quod modicum erat, I Cor. 13: 10, Marc. 13: 11.

B) Raro, quando pronomen geminam, et masculinam et fe-
mininam, terminationem habet (cfr. supra p. 35 not. p.). Tria
exempla dedi in Suppl. p. 48 litt. C. quibus adde: קָדְמָא
 קָדְמָא *δὲ* ^π) Luc. 7: 7. $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *δ' ἐχει* Matth. 13: 12 (al.
vs. 13) Luc. 8: 18. c. 19: 26. $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *id quod daturus est do-*
minus meus etiamsi $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *sit minus*, Barh. p. 113 lin. 10, 11.
 $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *id, τοῦτο* Rom. 7: 19. ^x) $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *eis τοῦ-*

n) Peculiare est, quod $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *construatur feminine: Veriti sunt, ne*

$\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *accideret eis* $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *idem quod Bolbisiis acciderat* Barh, p. 360 lin. 13.

w) Feminine: $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *δὲ* Act. 27: 34.

x) Cave, huc referas $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *illud ipsum, τοῦτο* Matth. 15: 11.
Rom. 7: 15. Gal. 6: 7. Eph. 6: 8. *ἐκεῖνο* Marc. 7: 20. *ἐκεῖνα*
ib. vs. 15. quia in omnibus his locis $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$ *spectat ad antecedens*
 $\text{קָדְמָא} \text{ אֲנִי}$, quod masculine construi solet (n. II, litt. A. δ.).

το^γ) Rom. 14: 9. 2 Cor. 2: 9. 1 Pet. 4: 6. 1 Joh. 3: 8.
 אֲנִי אֵלֶּיךָ אֲנִי אֵלֶּיךָ id quod antiquatum est, τὸ παλαιούμενον
 Hebr. 8: 13.

Suppl. p. 205. n. III. litt. B.

Adde: *Tenebrae excoecarunt* אֵיךְ אֲנִי אֵלֶּיךָ oculos
 ejus *) 1 Joh. 2: 11.

Suppl. p. 205. n. III. litt. C.

Adde: *Si quis enim* הָאֵלֶּיךָ אֲנִי אֵלֶּיךָ videat te (te) Gr. sim-
 pliciter σὲ 1 Cor. 8: 10.

Suppl. p. 206.

Nova sectio, post numerum V. inserenda ac numero VI. no-
 tanda:

VI° Aliquando post suffixum sequitur pronomen ejusdem
 personae separatim, per pleonasmum quemdam emphaticum^{z)}, e. g.

אֲנִי אֵלֶּיךָ אֲנִי אֵלֶּיךָ cum obsisteret no-
 bis nos Orthodoxi h. e. nobis orthodoxis, Ass. T. III. P. II. p.
 208 lin. 9. אֲנִי אֵלֶּיךָ אֲנִי אֵלֶּיךָ pro me me
 ego Dionysius h. e. pro me Dionysio, ib. T. II. p. 207 col. 1

y) *Eis τούτο* dicitur feminine אֲנִי אֵלֶּיךָ Act. 26: 16. 1 Tim. 4: 10.

אֲנִי אֵלֶּיךָ Marc. 1: 38. Joh. 18: 37. אֲנִי אֵלֶּיךָ Luc. 4: 43.

*) Saepius: *Excoecavit* אֵיךְ אֲנִי אֵלֶּיךָ oculos ejus, Barh. p.
 443 lin. 16. p. 527 lin. 5. p. 136 lin. 14. Cfr. Suppl. p. 204 not. c.

z) Exempla hebr. et Arab. vide in Schultens Animadvers. Philol. ad
 Gen. 49: 8. ad Ps. 9: 7. ad Zach. 7: 5. Chr. B. Mich. Diss. de
 Soloec. Cas. §. 8. Gesen. Lehrgeb. p. 727.

lin. 23, 24. אֲנִי אֶפְרַיִם est tibi etiam tu h. e. est etiam tibi ^a), Apoc. 2: 15.

Suppl. p. 216.

Nova sectio, post numerum IV, inserenda ac numero V. signanda:

V^o Ipse vel idem exprimitur per constructionem illam pleonasticam, de qua in Suppl. p. 204 n. II. egi. e. g. *Similiter misit* אֲנִי אֶפְרַיִם ex eodem auro adulterino, Barh. p. 334

lin. ult. אֲנִי אֶפְרַיִם ab ipso initio pugnae, ib. p.

461 lin. penult. p. 502 lin. 10. אֲנִי אֶפְרַיִם eis avro τοῦτο Rom. 13: 6.

Suppl. p. 220. n. V. et Appendicula I. p. 47.

Adde: אֲנִי אֶפְרַיִם respondet simplici Graeco εἶς Joh. 4: 12.

Suppl. p. 224. n. XIII. et Appendicula I. p. 48.

Adde: Ipsa Dea totius Asiae, אֲנִי אֶפְרַיִם quam (ἦν) omnes gentes adorant, spernetur, Act. 19: 27.

אֲנִי אֶפְרַיִם ex quo, εἶς οὗ, Eph. 4: 16. אֲנִי אֶפְרַיִם ἐν ᾧ, Col. 2

11, 12. אֲנִי אֶפְרַיִם cuius nomen, Barh. p. 544 lin. penult. Abrogavit Mozalae preces publicas pro Sultano Muhammede,

a) Saepius, secundum Suppl. p. 206 n. V. dicitur: אֲנִי אֶפְרַיִם
 אֲנִי אֶפְרַיִם sunt nobis etiam nobis testes Ass. T. III. P. I. p.

118 col. 2 lin. 14. אֲנִי אֶפְרַיִם tibi est tibi (tibi est) et אֲנִי אֶפְרַיִם

אֲנִי אֶפְרַיִם mihi est mihi (mihi est) Jac. 2: 18.

◌◌◌◌ quem (in precibus publicis) post Chalipham proclamaverant (nominaverant), ib. p. 288 lin. 14.

Suppl. p. 234.

Novum membrum, post Memb. 2. inserendum:

Casus obliquus pronominis relativi ◌◌◌◌ (Suppl. §. 91. n. III.) exprimitur per sequens suffixum^{b)}, e. g. Cum Basilio Alepi (episcopo), ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ quem initiaverat Maphrianus Orienti. Ass. T. II. p. 382 col. 2 lin. ult.

Suppl. p. 239.

Novum momentum, post litt. F. inserendum ac littera G. signandum:

G) Per ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ aliquis ex, aliqua ex, de re, non de persona, e. g. neque movit ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ aliquod (ullum) ex membris suis h. e. ullum membrum, Barb. p. 277 lin.

6. Non invenitur ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ in aliquo (ullo) ex libris antiquis eorum h. e. in ullo libro eorum antiquo, Ass. T. II. p. 292 col. 1 lin. ult.

Suppl. p. 245.

Nova momenta, post litt. L. inserenda:

Nonnulli, quidam, aliqui, aliquot, exprimuntur porro

M) Per ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ τινές εἰσι Gal. 1: 7.

N) Per ◌◌◌◌ ◌◌◌◌ parum, non modo exprimitur pauci, ὀλί-

---

b) Eodem modo exprimitur casus obliquus relativorum ◌◌◌◌, Suppl. p. 234 Memb. 3. et ◌◌◌◌ ◌◌◌◌, Appendicul. I p. 49.

γῶν Marc. 6: 5. Apoc. 3: 4. sed etiam *nonnulli*, *aliquot*, *τινές*, Act. 24: 24. Ass. T. III. P. I. p. 153 col. 2 lin. 2.

O) Per יְבִיטָה° , e. g. $\text{יְבִיטָה}^{\circ} \text{מִטְּוֵלָה}^{\circ}$ ἡμέρας τινὰς (wissa dagar) Act. 16: 12. c. 18: 23.

P) Per יְבִיטָה° pauci, *nonnulli*, *aliquot* (nägre få, en eller annan)^{d)} Barb. p. 600 lin. 10. Pauli Neues Repert. P. I. p. 31 lin. 9.

Q) Per יְבִיטָה° Δ א sunt *nonnulli qui*, pro simplici τινές 1 Cor. 8: 7. c. 15: 12, 34. 2 Thess. 3: 11.

Suppl. p. 247.

Nova momenta, post litt. I. inserenda:

Alter -- alter; *Alius* -- *alius*, exprimitur etiam

K) Per יְבִיטָה° hic, repetitum. Vide Suppl. p. 309.

L) *Alius* -- *alius*, ἄλλος -- ἄλλος, exprimitur per יְבִיטָה° *alius*, in diversis membris repetitum. Joh. 4: 37. 1 Cor. 15: 39, 40, 41. יְבִיטָה° alia est puritas mentis, יְבִיטָה° et alia puritas cordis, Ass. T. I. p. 449 col. 2 lin. 15, 16.

Suppl. p. 248.

Novum momentum, post litteram A. inserendum, atque littera B. signandum:

Quidam -- *nonnulli*; *Quidam* -- *alii*; *Alii* -- *alii*; exprimuntur

c) יְבִיטָה° propr. *notus* h. e. *certus*, e. g. $\text{יְבִיטָה}^{\circ} \text{יְבִיטָה}^{\circ}$ die certo Act. 12: 21. Marc. 6: 21. *Darent tributum Romanis quotannis* $\text{יְבִיטָה}^{\circ} \text{יְבִיטָה}^{\circ}$ *aliquod certum* (vel aliquid certi) Barb. p. 201 lin. 13.

d) Similis est significatio cognatae vocis Hebr. אחרים Gen. 27: 44. c. 29: 20, Dan. 11: 20.

B) Per **אִם אִם** in diversis membris repetitum, *τινές*
 -- *τινές* Phil. 1: 15.

Suppl. p. 251.

Novum momentum, post litt. K. inserendum:

L) *Alii* -- *alii*, *ἄλλοι* -- *ἄλλοι*, exprimitur per **אִם**
 in diversis membris repetitum, Hebr. 11: 35—37.

Suppl. p. 251.

Nova sectio, numero III. signanda °).

III° *Alii aliud*, *ἄλλοι ἄλλο*, exprimitur

A) Per **אִם אִם** Act. 19: 32.

B) Per **אִם אִם** Act. 21: 34. (cfr. Suppl. §. 67.
 n. IV.)

Suppl. p. 252. Memb. 3 litt. F.

Adde: Genitivus dicitur **אִם אִם** *uniuscujusque*, Rom.
 14: 19. ed. Schaaf. Sed alii casus obliqui hoc modo exprimuntur:
אִם אִם *unicuique* Eph. 4: 7. *unumquemque* Luc. 16: 5.
אִם אִם *super unumquemque* Luc. 4: 40. **אִם אִם**
ab unoquoque 1 Thess. 2: 11.

Suppl. p. 277. §. 101.

Ante initium Membri I. inserendum:

Singularis est unius ejusdemque praefixi repetitio^{f)}, e. g.
Ne te pudeat testimonii nostri, neque אִם אִם mei

e) Ergo sectio III. in Suppl. p 241 numero IV. notanda est.

f) Videtur tum (licet raro) obtinere, cum quaedam est vocabulorum
 appositio.

vincti ejus, ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ^g) 2 Tim. 1: 8. **ܠܗܘܢ ܕܘܨܩܝܢ ܘܕܦܪܘܩܝܢ** vobis longinquis et propinquis, ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς^h) Eph. 2: 17. **ܠܗܘܢ ܕܘܨܩܝܢ** vobis autem amicis meis, ὑμῖν τοῖς φίλοις μουⁱ Luc. 12: 4. **ܠܗܘܢ** vobis autem dico **ܠܗܘܢ** gentibus, ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσι, Rom. 11: 14. **ܠܗܘܢ** nobis autem (iis) qui salvi sumus, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν 1 Cor. 1: 18. **ܠܗܘܢ** vita aeterna est **ܠܗܘܢ** vobis, (iis) qui credidistis, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσι^l) 1 Joh. 5: 13. **ܠܗܘܢ** in nos (in illos) qui credimus, εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας Eph. 1: 19.

Suppl. p. 287.

Nova §, post §. 106 inserenda:

Particula, respuens suffixum.

I^o Post particulam **ܘܢܐ** sine, cui suffixum subnecti nequit, sequitur, loco suffixi, pronomen separatum, e. g. **ܘܢܐ ܘܢܐ** sine me, χωρὶς ἐμοῦ^k) Joh. 15: 5.

g) Sine repetitione: **ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ** mihi, qui minimus sum, ἐμὸν τῷ ἐλαχιστοτέρῳ Eph. 3: 8.

h) Sine repetitione: **ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ** ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις 2 Thess. 1: 7.

i) Sine repetitione: **ܠܗܘܢ ܠܗܘܢ** nobis, qui a Deo electi sumus Act. 10: 41.

k) Dicitur etiam **ܘܢܐ ܘܢܐ** sine te, Tychsen Elem, Syr. p. 80 lin. ult., plane ut occurrit **ܘܢܐ ܘܢܐ** sine, absque, Matth. 10: 29.

II° Post particulam **حَمَلٌ** *inter*, quae itidem suffixi im-
 patiens est, sequitur *Lomad* cum suffixo. Vid. Suppl. p. 286
 n. IV.

Suppl. p. 287.

Nova §, post § novam, nuperrime scriptam, inserenda:

Tmesis conjunctionum و **حَمَلٌ** et و **حَمَلٌ**.

I° Coniunctio و **حَمَلٌ** ita interdum divellitur, ut inter
حَمَلٌ et و una atque altera vox interjiciatur, e. g. و **حَمَلٌ** *post*
duos menses, و **حَمَلٌ** *quibus (quam) regnaverat* h. e. post-
 quam duos menses regnaverat¹⁾, Barh. p. 126 lin. 2, 4. و **حَمَلٌ**
post convivium lautum, quod (؟) fecerat h. e. postquam con-
 vivium fecerat, ib. p. 165 lin. 11. و **حَمَلٌ** *post omnia, quae (؟)*
ablata erant ei h. e. postquam omnia ei ablata erant, ib. lin.
 15. *Post caedem multam, quam (؟) fecerant* h. e. post-
 quam fecerant, ib. p. 201 lin. 9. *Post aurum multum, quod*
(؟) dederat h. e. postquam dederat, ib. p. 334 lin. 3. *Post*
18 dies, quibus (؟) castra habuerant h. e. postquam 18 dies

Luc. 22: 6. Ass. T. III, P. II, p. 199 lin. 9 a fine. p. 300 lin. 8.
 pro simplici و **حَمَلٌ** *sine*.

1) Per similem tmesin Lat. *postquam* distrahi potest, e. g. *Jus ab his*
restitutum est post annos 152, quam Capua redacta erat, Vellej. II:
 44, 4. *Hoc scribit post diem quartum, quam ab urbe discessimus*,
 Cic. Att. IX. ep. 10. — *Sine tmesi dicitur و **حَمَلٌ** post-*
quam regnaverat annos 7, et menses 9. Barh. p. 460 lin. 7. Scilicet
 و proxime post و **حَمَلٌ**, nullo vocabulo interposito, sequi plerum-
 que solet.

castra habuerant, ib. p. 345 lin. penult. *Post sex menses, quibus (?) fuerat* h. e. postquam 6 menses fuerat, ib. p. 391 lin. ult. et seq. Adde Ass. T. II. p. 75 col. I lin. penult. Barb. p. 150 lin. 10. p. 339 lin. 16. p. 450 lin. 12 etc. ܐܘܨܐܘܪܐ *post tres menses, quam (?) expulsus fuerat* h. e. tribus post mensibus, quam expulsus fuerat, Ass. T. I. p. 411 col. I lin. 7. Adde Barb. p. 3 lin. antep. p. 446 lin. 12. p. 496 lin. 6. p. 526 lin. 2. p. 608 lin. 9. ^{m)})

II° Eadem tmesis occurrit etiam, quamvis rarius, in conjunctione ܐܘܨܐܘܪܐ *antequam*, e. g. ܐܘܨܐܘܪܐ *ante Christum ipsum* ܐܘܨܐܘܪܐ *qui (quam) venerat* h. e. antequam Christus ipse venerat ⁿ⁾), Hahn Chrest. Syr. p. 157 lin. 5: penult.

m) Haud inconueniens est memoratu, *post eum* non modo usitatissime dici ܐܘܨܐܘܪܐ , sed aliquando etiam (quod a Grammaticis non observatum est) ܐܘܨܐܘܪܐ Ass. T. II, p. 408 col. I lin. 12 a fine. Barb. p. 12 lin. 10, 13. (cfr. lin. 14) p. 46 lin. 10. (cfr. lin. 6.) etc.

n) Similiter Lat. *antequam* divellitur, e. g. *Natus est ante novem menses, quam Tiberius excessit.* Suet. Ner. c. 6. *Potentes, ne ante ab Ancyra casta moveret, quam collocutus esset,* Liv. XXXVIII: 25.

Additamenta nonnulla

ad

Supplementorum Appendiculam I.^o),

quae prodit Gryphisvaldiae anno 1836.

Appendicul. I. p. 5.

(Suppl. p. 5. §. 5. n. III.)

Exemplo, quod in Append. legitur, adde: *nec desinit*

ⲁⲓⲟⲗⲁⲓ ⲓⲟⲩⲓⲩⲓ ut sit h. e. esse, Ass. T. III. P. II. p. 200
lin. 5 a fine.

Appendicul. I. p. 12. not. t.

Fini hujus notae appone: De cetero adjectivum, in statu
absoluto positum, usurpatur etiam ut subjectum vel objectum,
indefinite intelligendum, e. g. ⲓⲁⲗⲓⲩⲓⲩⲓ ⲓⲁⲗⲓⲩⲓⲩⲓ ⲓⲁⲗⲓⲩⲓⲩⲓ
si alius (ἄλλο-
λος) venerit Joh. 5: 43. Add. ib. vs. 7, 32. c. 21: 18. Act.
1: 20. ⲓⲁⲗⲓⲩⲓⲩⲓ ⲓⲁⲗⲓⲩⲓⲩⲓ ἄλλοι δύο Joh. 21: 2. ἄλλους δύο

o) Disquisitionem de *differentia statuum absoluti et emphatici in ad-
jectivis Syriacis*, quae in Appendicula I. p. 12 — 29, legitur, nuper
quidem recognitam, in constructionem adjectivorum cum pronomini-
bus etiam transtuli, quam tamen jam auctiorem, ne longior sim, in publi-
cum emittere nolui.

c. 19: 18. Nequaquam أَلَا alia (ἄλλα) scribimus vobis
 2 Cor. 1: 13. Status tamen emphaticus, qui absolutum, adseita
 hujus vi indefinita, saepe quasi extrudit, ut subjectum vel obje-
 ctum, *indefinite* intelligendum, crebrius occurrit, e. g. أَلَا
 ἄλλοι 1 Cor. 3: 10. أَلَا ἄλλοι Joh. 7: 41. c. 18: 34.
 Hebr. 11: 35—37. أَلَا ἄλλοις 1 Cor. 14: 19. ἄλλοις
 c. 9: 27. أَلَا et alia h. e. et id genus alia, Bruns:
 et sic porro, Barh. p. 250 lin. 9. p. 5 lin. 11. أَلَا πολ-
 λοὶ Matth. 7: 22. c. 8: 11. أَلَا pauci Barh. p. 401 lin.
 14. p. 565 lin. 1.

Appendicul. I. p. 13. n. I.

Verbis: 1° *in statu emphatico*, subjice hanc Notam:

Etiam tum, cum verbum *faciendi*, *constituendi*, *putandi*,
 aut simile, geminum accusativum (Suppl. §. 35 n. III.), alterum
 substantivi vel suffixi, alterum adjectivi, regit, accusativus adje-
 ctivi in statu emphatico plerumque ponitur, e. g. *ut vocationem*
vestram et electionem vestram أَلَا firmam faciatis
 2 Pet. 1: 10. *Non redderet petitionem ejus* أَلَا in-
 anem Barh. p. 453 lin. 15. *Francos abduxerunt* أَلَا
vinctos Barh. p. 449 lin. 12. أَلَا eum porro أَلَا vinctum
sumserunt, ib. p. 575 lin. 4. *Is, qui fecit me* أَلَا
sanum, Joh. 5: 11. *Desertam facient eam et nudam* Apoc.
 17: 16. *Qui reputavit me fidelem*, 1 Tim. 1: 12. Raro
 adjectivum in statu absoluto ponitur, e. g. *Ut constitueret vos*
coram se أَلَا sanctos Col. 1: 22.

Appendicul. I. p. 16, not. k.

Haec nota emendatio sic habebit: Participium etiam acti-
vum ut epitheton usurpatur, A) Praecedente Dolath (ante stat.
absol.). Exemplis in loco Appendiculae citato allatis adde:
 אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ? אֵשׁ *aes sonans* 1 Cor. 13: 1. *ignis ardens* Hebr. 13:
 19. *aquilae volanti* Apoc. 4: 7. אֲרֵבֶתֶתְּ אֵשׁ *in frigore arefacienti et calore urenti* Barh. p. 146
 lin. 11. — B) Antecedente פֶּ (ante stat. absol.) e. g. *Prin-*
ceps abiit אֲרֵבֶתֶתְּ אֵשׁ *fremens et minitans* Barh.
 p. 472 lin. 10. — C) Raro usurpatur status emphaticus, e. g.
 אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ *ignis consumens* Hebr. 12: 29.

Appendicul. I. p. 18. Reg. 5.

Proxime post litt. α legitur: *Masculine crebrius*. Dele
crebrius. Et p. 19. post litt. β legitur: *Feminine rarius*.
 Dele *rarius*. Difficile dictu est, uter status *adjectivi* absolutus,
 masculinusne an femininus, verbo substantivo expresso vel sub-
 intellecto, crebrius pro Graecorum Latinorumque *neutro* usur-
 petur *). Cum masc. אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ *non pulchrum est*, non con-
 venit, non decet, Matth. 15: 26. Act. 6: 2. dicitur feminine
 אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ Marc. 7: 27. Barh. p. 86 lin. antep. Masc. אֵשׁ
 אֲרֵבֶתֶתְּ *non decet, non convenit*, Barh. p. 127 lin. penult. sq.
 p. 545 lin. 4 a fine. Fem. אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ *idem*, ib. p. 156 lin.
 penult. p. 389 lin. 4. Masc. אֵשׁ אֲרֵבֶתֶתְּ *justum, aequum*,

*) Longe tamen saepius status *emphaticus adjectivi femininus*, quam
 masculinus, *neutraliter* usurpatur, quando neutrum *definite* tamquam
 subjectum vel objectum ponitur. Vid. Appendicul. I. p. 21, n. II.

conueniens est vel erat, Hebr. 2: 17. Barb. p. 401 lin. penult. sq. p. 421 lin. 3. p. 436 lin. 3. p. 598 lin. 11, 12. Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ idem, Hebr. 8: 3. Barb. p. 265 lin. 8. Masc. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *dignum (aequum) et justum est*, Barb. p. 513 lin. 8. (cfr. p. 601 lin. 15.) Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ idem, Ass. T. I. p. 482 col. 1 lin. 24. Masc. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *dei*, Matth. 24: 6. Marc. 13: 14. etc. Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *dei*, Act. 1: 21. Masc. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *dictum est vel dicitur*, Appendicul. I. p. 19. Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ idem, Ass. T. III. P. I. p. 247. Canon. 25 lin. 3. Masc. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *expedit, utile est*, Joh. 16: 7. c. 18: 14. I Cor. 7: 8, 26. Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ idem, Hebr. 13: 17. Masc. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *turpe est*, I Cor. 11: 6. Fem. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ idem, Barb. p. 89 lin. 16.

Appendicul. I. p. 19. not. t.

Initium hujus notae tale erit: Adjectivum femininum saepius occurrit, ubi hoc jungitur alicui terminationis et masculinae et femininae pronomini, quod etc.

Appendicul. I. p. 21. litt. β.

Hoc momentum sic emendabitur:

β) Feminine, praesertim in plurali, e. g. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *haec sunt τὰ καλὰ* (propr. *quae bona se. sunt*) Tit. 3: 8. $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *majora, μελίζω* (pr. *quae majora se. sunt*) Joh. 1: 50. (al. 51.) *Neque* $\text{זֶהוּ} \text{זֶהוּ}$ *praesentia, neque*

ܦܘܬܘܪܐ futura ^p), Rom. 8: 38. 1 Cor. 3: 22. Solvens
 ܡܢܘܨܝܘܬܐ mandata ^q), et faciens ܬܘܪܦܐ turpia, Ass.
 T. III. P. I. p. 333 col. 2 lin. 11, 12. — In singulari, e. g.
 ܡܢܘܨܝܘܬܐ a suffocato ^r), ἀπὸ τοῦ πνικτοῦ Act. 15: 20.
 ܡܢܘܨܝܘܬܐ ab immolato Act. 15: 29. c. 21: 25.

Appendicul. I. p. 25. not. s.

Haec nota verissima certissimaque est. Nam, Barhebraei
 Chronico Syriaco sexies attente perlecto, non nisi uno in loco,
 nempe in Barh. p. 597 lin. penult. (cfr. Suppl. §. 15 n. III.
 litt. A.) vocabulum ܠܘܕܐ nudo statui absoluto adjectivi vel par-
 ticipii junctum observavi, siquidem in Barh. p. 73 lin. 10. pro
 ܠܘܕܐܐ, me iudice, legendum est ܠܘܕܐܐܐ, et pro, Cum
 ligatus fuisset apud (ܠܘܕܐ) regem, vertendum, Et ligatum
 adduxerunt eum ad regem. — Itaque ܠܘܕܐ, nudum (sine
 praevio ?) statum absolutum respuens, construi amat aut cum

p) Emph. (sine Dolath, ut oportet) ܦܘܬܘܪܐ futura, τὰ ἐρχόμενα
 Joh. 16: 13. Barh. p. 177 lin. 5. p. 190 lin. antep.

q) Propr. (ea) quae mandata sc. sunt. Lomad includit pronomen plur.
 ea. Vide Suppl. p. 231 litt. A. Plene dicitur: Et servant
 ܡܢܘܨܝܘܬܐ ea quae scripta (sunt), τὰ γεγραμμένα
 Apoc. 1: 3.

r) Propr. ab (eo) quod suffocatum (est). ܡܢܘܨܝܘܬܐ est stat. absol.
 fem. cum praefixo Dolath indicanti, statum absolutum esse substantive
 seu ut abstractum (et quidem definitum) intelligendum. Cfr. Appen-
 dicul. I. p. 20 not. y. — Occurrit status emphaticus masc. sine prae-
 vio ܡܢܘܨܝܘܬܐ, ut oportet, ܡܢܘܨܝܘܬܐ a suffocato, Act. 15: 29. c.
 21: 25.

statu adjectivi vel participii *emphatico*, Appendicul. I. p. 25 n. I, cujus exemplis adde: Rom. 3: 4. Apoc. 3: 17. Barb. p. 204 lin. 13. p. 206 lin. antep. p. 241 lin. 12. p. 391 lin. 6. p. 428 lin. 1. p. 462 lin. 5, 6. p. 493 lin. 10, 11. etc., aut cum statu adjectivi vel participii absoluto, cui *Dolath praemissum est*, Appendicul. I. p. 26, cujus exemplis adde: 1 Cor. 12: 24. 1 Tim. 6: 3. Apoc. 3: 4. c. 5: 2. Barb. p. 37 lin. 6. p. 181 lin. ult. Ass. T. I. p. 483 col. 1 lin. 8 et 7 a fine. Hanc posteriorem (forte etiam priorem) constructionem amat quoque $\Delta\text{---}\text{---}\text{---}$, e. g. $\Delta\text{---}\text{---}\text{---}$ non est discipulus; $\text{---}\text{---}\text{---}$ praestantior magistro suo, Matth. 10: 24. $\text{---}\text{---}\text{---}$ nec ullus erat inter eos egenus, Act. 4: 34. Adde Matth. 13: 57. Marc. 6: 4. Joh. 13: 16. c. 15: 20. Hebr. 4: 13.

Appendicul. I. p. 29. n. VI.

Initium hujus sectionis tale erit:

VI° Est quoque aberratio, quando ^{s)} et masculinum et femininum *neutrali* sensu conjunguntur. Exemplis adde: $\text{---}\text{---}\text{---}$ multa (pl. masc.) narrat Josephus, $\text{---}\text{---}\text{---}$ quae (pl. fem.) non comprehenderet liber parvus, Barb. p. 55 lin. 12, 13. Loquebatur unus cum altero $\text{---}\text{---}\text{---}$ de iis omnibus (fem.), quae contigerant (masc.) Luc. 14: 24.

Appendicul. I. p. 29. litt. C.

Exemplis novi momenti seu litterae C. adde: $\text{---}\text{---}\text{---}$

s) Delenda sunt verba: *adjectivum vel participium*.

vigil - dormiens h. e. semivigil, semisomnis, Ass. T. II p. 262 col. 2 lin. 11. Eodem modo formata sunt nomina *plagarum mundi* composita, quae videas in Suppl. §. 48 n. V.

Appendicul. I. p. 32.

(Suppl. p. 122 n. III. litt. B. et p. 306.)

Fini additamenti, quod in Appendicul. p. 32 sq. legitur, appone: Inter duo nomina, in appositione posita, aut suffixum aut una alterave vox alia aliquando interponitur, e. g. *Eriperunt Romanis* 70 camelos, כַּמֶּלֶיִם וְדֵנָרִים cum oneribus eorum *zuzis* (zuzarum) et *denariis* (-riorum) Barb. p. 225 lin. 10. חֲמֵשׁ עָשָׂר אֲוֹנִים librae sexcentae et quinquaginta *aurum* (auri) ¹⁾, ib. p. 89 lin. 4, 5. p. 85 lin. 16. *Septuaginta* שִׁבְעִים אֲוֹנִים onera mulorum *aurum* (-ri) et *argentum* (-ti) ib. p. 313 lin. 4 a fine. *Quadringenta onera mulorum panni* (-norum) et *vestes* (-stium) ib. lin. antep. *Septingenta* שִׁבְעִים אֲוֹנִים onera camelorum *aurum* (-ri) et *zuzae* (zuzarum) ib. p. 126 lin. 4 a fine. אֶרְבָּעָה עָשָׂר אֲוֹנִים horrea multa collecta erant ab eo *triticum* (-ci) h. e. horrea multa tritici collegit seu tritico complevit, ib. p. 368 lin. 4 a fine. — Nomen rei mensuratae aut ponderatae interdum per appositionem praemittitur nomini mensurae aut ponderis, e. g. *Erat ibi*

t) Loco tamen appositionis occurrit etiam genitivus, e. g. שִׁבְעִים אֲוֹנִים medimnus unus tritici Barb. p. 304 lin. 2. p. 522 lin. 13. שִׁבְעִים אֲוֹנִים medimnus unus salis ib. p. 524 lin. 4. שִׁבְעִים אֲוֹנִים dolia multa vini ib. p. 299 lin. 4 a fine.

primitur. **كَمَ تَمَّ؟** *cum qua* (μεθ' ἧς) *scortati sunt*
 Apoc. 17: 2.

Appendicul. I. p. 56. §. nova.

Responsio affirmativa (Sueth. *ja, jo*) fit per repetitionem
 vocabuli, cui praecipua interrogationis vis inest. Exemplo adde:

Dixit ei: Tunc es Noamanes? Respondit ille: **أَنَا أَنَا**
(ego sum. Barh. p. 93 lin. 7.

Errata notabiliora in Appendicula I.

- Pag. 18 litt. A. pro *Sive* lege *Sine*.
 P. 20 not. w. lege Matth. 19: 24.
 P. 21 lin. 6 lege **أَنَا أَنَا**.
 P. 25 not. s. lin. ult. lege *vel etiam statui absoluto, cui Dolath praec-*
miasum est.
 P. 26 lin. 5 pro Barh. p. 449 lege p. 549.
 P. 37 litt B. lin. 1 pro *super* lege *supra*.
 P. 39 lin. 20 lege Barh. p. 547 lin. 3.
 P. 41 not. u. lin. 6 lege Ass. T. I. p. 480 col. 1 lin. antep. et seq.
 P. 46 lin. 3 pro c. 14: 18 c. 10: 34, lege c. 14: 10. c. 18: 34.
 Ibid lin. 10 pro *ipsius* lege *ipsi*.
 P. 54 lin. 12 pro *supra* lege *plura*

Lipsiae, literis Rueckmanni.

Bei dem Verleger sind folgende Werke erschienen oder in Commission :

Agrell, C. M., Supplementa syntaxeos syriacae praef. est J. G. L. Kosegarten. 1834. 2 $\frac{1}{2}$ Rthl.

id. Appendicula ad eadem P. I. 1836. $\frac{5}{12}$ Rthlr.

id. Commentatio de varietate generis et numeri in L. L. O. O. Hebraea, Arabica et Syriaca Lundiae. 1815. 2 Rthl.

id. Otiola syriaca Dec. I. 2. 1816. $\frac{2}{3}$ Rthl.

Backmann, J., Homerus comparans sive similitudines ex Iliade et Odyssea. 1811. 1 Rthl.

Codex Nasaraeus, liber Adami appellatur, syriace transcriptus, loco vocalium ubi vicem literarum gutturalium praestiterint his substitutis latineque redditus a M. Norberg. 1815. Vol. 1 — 3. c. Onomasticum 2 Vol. et Lexicon Codicis Nasaraei 2 Vol. zusammen 7 Volumina 4° Londini gothorum. 18 Rthl.

Curtius, G. G. H., de antiquis Italiae incolis. 1829. $\frac{1}{4}$ Rthl.

Epistola Pauli ad Romanos interprete E. G. A. Böckel. $\frac{5}{24}$ Rthl.

Epistolas Pauli Apostoli ad Thessalonicenses perpetuo illustravit Commentario et copiosiore expositionum e patribus eccles. collectarum instruxit delecta Lud. Pelt. 1830. 1 $\frac{1}{2}$ Rthl.

U. Hutterii in Wedegum Loetz et filium ejus Henningum Querelarum libri duo. Mit Uebersetzung, dem Leben Hutter's und vielen Anmerkungen von G. Chr. Fr. Mohnicke. Mit fac simile 1814. 1 $\frac{1}{6}$ Rthl.

Die Klagen, wie das Jugendleben Hutter's ist auch besonders zu haben à $\frac{2}{3}$ Rthl. jedes.

Isaei Orationes XI. cum aliquot deperditarum fragmentis. Recognovit, annotationem criticam et commentarios adjecit G. F. Schoemann. 1831. 3 Rthl.

Matthies, Conrad Steph. (Professor), Erklärung des Briefes Pauli an die Philipper. Mit besonderer Berücksichtigung der neuesten Commentare. 1835. $\frac{7}{8}$ Rthl.

Desselben Propaedeutik der Neutestamentlichen Theologie. 1837. 2 $\frac{1}{4}$ Rthl.

- Mohnicke, G. Ch. F.*, Geschichte der Litteratur der Griechen und Römer. Erster Band. 1813. $2\frac{1}{3}$ Rthl.
- Dessen Kleantes der Stoiker. Erstes Bändchen. Poetische Ueberreste, griechisch und deutsch mit Erklärungen. 1814. $\frac{2}{3}$ Rthl.
- Psalmi*. Ex recensione textus hebraei et vers. antiq. lat. versi notisque criticis et philol. illustr. *Berolini*. 1805. Upsaliae $1\frac{1}{3}$ Rthl.
- Schlegel, Gottl.*, Gedanken üb. die Mittel, die innerliche und äusserliche Religion unter den Menschen zu beleben. 1810. $\frac{1}{8}$ Rthl.
- Dessen Versuch über die Kritik der wissenschaftlichen Diction. 1810. $\frac{1}{3}$ Rthl.
- Dessen Handbuch der praktischen Pastoralwissenschaft mit Anmerkungen v. E. Parow. 1811. $1\frac{1}{3}$ Rthl.
- Schömann, G. Fr.*, de Comitii Atheniensium libri tres. 1819. 2 Rthl.
- id. de sortitione iudicum apud Athenienses. 1820. $\frac{3}{4}$ Rthl.
- Schubert, Fr. G. de*, de Authentia atque indole infantiae Jesu Christi historiae a Matthaeo et Luca exhibitae, Commentatio. 1815. $\frac{2}{3}$ Rthl.
- Taberistanensis*, id est Abu Dschaferi Mohamed Ben Dscharrir Ettaberi *Annales* regum atque legatorum Dei ex Codice manuscripti Berolinensi arabico edidit et in latinum transtulit J. G. L. Kosegarten. 1831. Vol. 1. $6\frac{2}{3}$ Rthl. Vol. 2. p. 1. 1834. $3\frac{1}{3}$ Rthl. Subscript. Preis. Vol. 2. p. 2. ist in Kurzem vollendet.
- Theomela oder Hallelujah. 2 Theile, zweite Auflage, mit Bildern. 1822. $2\frac{2}{3}$ Rthl.
- Th. Thorild* Maximum seu Archimetria. $1\frac{1}{3}$ Rthl.

D: Jc 1266.

ULB Halle

3/1

000 886 270

56

